

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. P-3780/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vanesi Brizić Bahun kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćnici Ivani Štih, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri u Zagrebu, radi isplate, nakon održane javne i glavne rasprave zaključene dana 17. lipnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnice tužitelja Marije Mihaljević, dipl.iur., a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 21. srpnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d., Ulica grada Vukovara 282, Zagreb, OIB: 22694857747, da plati tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje iz Zagreba, Mihanovićeve 3, svotu od 4.048,38 eur sa zateznom kamatom koja teče od 21.05.2025. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, naknaditi tuženiku Euroherc osiguranje d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, trošak parničnog postupka u iznosu od 250,00 eur, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od navodi da je osiguranik tužitelja Goran Šćukanec stradao u prometnoj nezgodi kao putnik u osobnom automobilu dana 22. ožujka 2014. godine, a koju je skrivio Ante Čičak upravljajući osobnim automobilom reg. oznake ZG-5637-EU, koje je u vrijeme navedene nezgode bilo osigurano kod tuženika pod brojem police 08101188440. Protiv imenovanog je podnijeta kaznena prijava, koju je Općinsko državno odvjetništvo odbacilo rješenjem broj K-DO-145/14 zbog izjave vozača da je pred njega izletjela neka životinja. Rješenjem tužitelja broj 251098 od 26. studenog 2020. godine priznato je osiguraniku pravo na invalidsku mirovinu, čijom isplatom tužitelj trpi štetu, te istu potražuje sukladno odredbama 161.-166. Zakona o mirovinskom osiguranju. Kako se predmetna mirovina isplaćuje od 2020. godine, tužitelj već vodi postupak protiv ovdje tuženika s osnova iste činjenične i pravne osnove samo za razdoblje isplaćenih mirovina od 02. studenog 2020. do 31. svibnja 2022. godine. Predmet je trenutno u žalbenom postupku, a vodio se je pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod brojem P-10617/2023. Isplatom invalidske mirovine za razdoblje od 01. lipnja 2022. do 30. travnja 2025. godine tužitelju je nastala šteta u iznosu od 4.048,38 eur. Tužitelj je odštetnim zahtjevom od 29. travnja 2025. godine zatražio od tuženika naknadu štete, na što se tuženik oglašio, te stoga tužitelj sukladno članku 165. Zakona o mirovinskom osiguranju potražuje kamate od 21. svibnja 2025. godine jer iz povratnice proizlazi da je istu primio 05. svibnja 2025. godine.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava činjenične navode iz točke I. tužbe pa su nesporne činjenice nastanka štetnog događaja. Međutim, tuženik osporava pasivnu legitimaciju i odgovornost, osnov i visinu tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti te uzročno posljedičnu vezu isplaćene mirovine sa predmetnom prometnom nezgodom obzirom iz dokumentacije dostavljene uz tužbu ne proizlazi da bi utužena naknada štete u vidu isplate mirovine bila u vezi sa prometnom nezgodom koja se dogodila dana 22.03.2014 godine. Tuženik ističe kako je točan navod tužbe da tužitelj već vodi postupak poslovnog broja P-10617/2023 kod Naslovnog suda protiv tuženika, a povodom istog štetnog događaja samo za drugo razdoblje isplaćenih mirovina, no tuženik ukazuje kako je u međuvremenu taj postupak pravomoćno okončan te tuženik u privitku dostavlja odluku koja govori u prilog činjenici da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan pa ga tuženik kao takvog predlaže i odbiti. Tuženik osporava pasivnu legitimaciju za utuženu štetu obzirom tužitelj nije naznačio temeljem koje zakonske odredbe postoji obveza tuženika da naknadi eventualnu štetu nastalu u vezi prometnih nezgoda. Tuženik ističe kako u konkretnom slučaju obvezu tuženika je potrebno prosuđivati primjenom odredbe čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05, 36/09, 75/09; u daljnjem tekstu ZOOP). Dakle, postojanje i opseg obveze tuženika, kao osiguratelja vozila na koje se ukazuje štetnikom, regulirana je odredbom čl. 27. ZOOP. Stavkom 3. čl. 27. ZOOP-a određuje se da opseg i visina obveze tuženika, društva za osiguranje, na naknadu štete ovdje tužitelju predstavlja onu štetu koja se određuje na način da se, citira se navedena zakonska odredba, Stranica 4 od 8 „Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.“

Dakle, obveza tuženika, društva za osiguranje, postoji samo onda ukoliko bi razmjerni iznos mirovine osiguranika tužitelja bio veći od razmjernog iznosa mirovine utvrđene za slučaj umirovljenja zbog povrede na radu, što se u predmetnom slučaju nije ispunilo obzirom nije sporno da je uzrok umirovljena osiguranika tužitelja upravo ozljeda na radu radi koje mu je nastala invalidnost i profesionalna nesposobnost za rad.

3. U tijeku postupka izvršen je uvid u zapisnik o očevidu od 22. ožujka 2014.g., prijavu o ozljedi na radu, rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Sesvetama broj K-DO-145/14 od 30. svibnja 2014.g., rješenje tužitelja broj 251098 od 25. studenog 2020.g., ispis podataka o plaći, osnovicama osiguranja, naknadi i vrijednosnih bodova po godini, presudu Upravnog suda u Zagrebu broj Usl-1195/18-21 od 19. prosinca 2019.g., odštetni zahtjev, ispis iz banke podataka doznačenih mirovinskih primanja.

4. Sud je odbio prijedlog tuženika za provođenje vještačenja po vještaku medicine rada, jer provođenje navedenog dokaza nije odlučno za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

5. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 155/23, dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja radi naknade štete koju je pretrpio isplatom invalidske mirovine za razdoblje od 01. lipnja 2022. do 30. travnja 2025. godine u ukupnom iznosu od 4.048,38 eur.

7. Među strankama nije sporno:

- da je osiguranik tužitelja 22. ožujka 2014. godine stradao u prometnoj nesreći za koju je odgovoran osiguranik tuženika,
- da tužitelj isplaćuje invalidsku mirovinu na temelju rješenja HZMO-a od 26. studenog 2020. godine.

8. Iz dokumentacije u koju je izvršen uvid proizlazi slijedeće:

- da je u zapisniku o očevidu od 22. ožujka 2014. navedeno da je Goran Šćukanec ozlijeđen kao putnik u prometnoj nezgodi u vozilu ZG 5637-EU, kojim je upravljao Anto Čičak, a koje je osigurano kod tuženika,
- da se u prijavi poslodavca i izabranog liječnika opće medicine navodi da je Goran Šćukanec ozlijeđen na radu – na putu s posla,
- da je ODO Sesvete rješenjem od 30. svibnja 2014. odbacilo kaznenu prijavu protiv Ante Čička jer da nema osnove sumnje da je počinio kazneno djelo izazivanja prometne nesreće od 22. ožujka 2014. u kojoj je kao putnik u njegovom vozilu stradao Goran Šćukanec,
- da su presudom Upravnog suda u Zagrebu od 19. prosinca 2019. broj: Usl-1195/18 21 poništena rješenja tužitelja od 26. ožujka 2018. i 31. kolovoza 2016. te je osiguraniku Goranu Šćukanecu priznato pravo iz mirovinskog osiguranja na temelju smanjene radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost odnosno djelomični gubitak radne sposobnosti za poslove dugotrajnog stajanja, hodanja, klečanja i čučanja te prignutog i sagnutog položaja, uz nošenje teških tereta, a koja invalidnost odnosno djelomični gubitak radne sposobnosti je nastupila 23. kolovoza 2017. pri čemu je uzrok ozljeda na radu iz 2014. te bolest u omjeru 30%:70%,
- da je rješenjem tužitelja od 26. studenog 2020. broj:251098 Goranu Šćukanecu (rođen 21. veljače 1973.) zbog ozljede na radu (30%) i bolesti (70%) nastao

djelomičan gubitak radne sposobnosti te mu je priznato pravo na invalidsku mirovinu u svoti približno navedeno u izreci rješenja,

-da je tužitelj u razdoblju od 2. studenog 2020. do 31. svibnja 2022. za osiguranika Gorana Šćukaneca isplatio 13.197,53 kn na ime invalidske mirovine,

-da je tuženik 20. lipnja 2022. primio tužiteljev odštetni zahtjev za isplatu gore navedenog iznosa pozivom na čl.160. i čl.163. Zakona o mirovinskom osiguranju.

9. Među strankama je sporan opseg odgovornosti tuženika za nastanak štetnog događaja, osnova i visina tužbenog zahtjeva, te pravno pitanje primjene zakona.

10. Prije svega treba imati u vidu da je tuženik društvo koje se bavi poslovima osiguranja, između ostalih i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a sukladno odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23, dalje: ZOOP), odnosno u konkretnom slučaju je riječ o obveznom osiguranju u prometu, a koja materija obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti je uređena ZOOP-om, zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženog kao osiguratelja u pogledu utvrđivanja visine i obima obveze tuženika kao osiguratelja primjenjuje materijalno pravo koje regulira konkretan ugovor o osiguranju, u ovome slučaju ZOOP.

11. Tuženik, kao osiguratelj motornog vozila štetnika se ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač – štetnik. Obveza tuženoga regulirana je Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu temeljem kojega Zakona je i zaključen ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti i tuženi može odgovarati samo u okviru odredbi predmetnog Zakona i njime preuzetih ugovornih obveza, a koje su propisane ZOOP-om. Osiguravajuća društva nisu štetnici nego temeljem zaključenog ugovora o osiguranju sa vlasnikom opasne stvari/motornog vozila imaju obvezu (u slučaju da su ispunjene ZOOP-om propisane pretpostavke) naknaditi štetu umjesto odgovorne osobe/štetnika (konkretnog vozača štetnika) i to u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, a koji Ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti je uređen posebnim zakonom i to Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu. Člankom 8. st. 1. ZOOP reguliran je "Ugovor o obveznom osiguranju i njegov učinak", a ta odredba glasi: "Društvo za osiguranje dužno je sklopiti ugovor o osiguranju sukladno ovome Zakonu i uvjetima za osiguranje, odnosno cjenicima premija osiguranja."

12. Dakle, tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP-u, a kojim odredbama Zakona je i uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića, a temeljem čega se sukladno načelu razmjernosti i naplaćuje/obračunava premija osiguranja.

13. Prema odredbi čl. 27. ZOOP-a društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

14. Stoga se navedeni zakon ima primijeniti kao lex specialis u odnosu na Zakon o mirovinskom osiguranju i sukladno shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u odluci Rev-1354/2016 od 18. svibnja 2021. godine.

15. Stvarnom štetom se u smislu odredbe čl. 27. st. 2. ZOOP-a smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o

zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

16. Međutim, iz dokaza koji su dostavljeni u spis ne može se utvrditi postojanje stvarne štete, odnosno razlike propisane čl. 27. st. 3. ZOOP-a jer nema dokaza da postoji razlika između isplaćenih mirovina i onih koje bi bile utvrđene prema odredbi čl. 27. st. 3. ZOOP-a.

17. Stoga stvarna šteta na čiju bi isplatu tužitelj imao pravo, predstavlja razliku između obiteljske mirovine koju je utvrdio HZMO, odnosno one isplaćene udovici osiguranika tužitelja u utuženom razdoblju i razmjernog dijela starosne mirovine koju bi po redovnom tijeku stvari ostvario preminuli osiguranik tužitelja, a koji razmjer ovisi o duljini staža osiguranja do smrti osiguranika tužitelja i duljini razdoblja u kojem je izostala uplata doprinosa (do pretpostavljenog stjecanja prava na starosnu mirovinu). Takvo je pravno stajalište izraženo i u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1235/2021 od 22. veljače 2022. te Rev-1289/2024 od 10. prosinca 2024.

18. Stoga je valjalo tužbeni zahtjev tužitelja odbiti i odlučiti kao u izreci pod točkom I.

19. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a. Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i zatraženom trošku i to za sastav odgovora na tužbu prema Tbr. 8. toč. 1. u iznosu od 200,00 eur, što uvećano za trošak PDV-a prema Tbr. 46. u iznosu od 50,00 eur iznosi 250,00 eur.

20. Stoga je odlučeno kao u izreci pod točkom II.

U Zagrebu, 21. srpnja 2026. godine

Sudac:
Vanesa Brizić Bahun

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno

- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

Broj zapisa: **9-3088a-ff47d**

Kontrolni broj: **09189-87485-61f92**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.